

“No hi ha que fer-ho”

Les perífrasis verbals són la unió de dos verbs que expressen una única idea. En concret, estan formades per un verb auxiliar i un altre de principal, representat per un infinitiu, un gerundi o un participi. N'hi ha que expressen probabilitat (“Deus tenir molta set”), d'altres obligació (“Hem de llegir aquest manifest”), imminència (“Començava a ploure quan vam arribar”), intencionalitat (“Volem ser-hi abans de les set”) o reiteració (“Ho tornarem a intentar”). Ara bé, cal parar esment en algunes perífrasis que sovint es construeixen incorrectament. Aquest és el cas de les perífrasis de probabilitat, que s'han de formar amb el verb *deure* + infinitiu (o amb un verb acompanyat dels adverbis *probablement*, *segurament* o *potser*), però que són incorrectes quan s'expressen amb un temps futur o condicional. Per exemple, “Com ja sabràs, ho han deixat córrer”, en comptes de “Com ja deus saber, ho han deixat córrer”.

Sabíeu que...

En català són incorrectes les perífrasis verbals formades amb *venir* + gerundi, “tenir que”, “haver-hi que” i “ser precis que”.

Una altra de les perífrasis que sovint es formen erròniament és *venir* + gerundi (“Fa setmanes que us vinc avisant que no vindrà”), que la podem corregir fent servir el temps verbal simple corresponent: “Fa setmanes que us aviso que no vindrà”.

Tampoc no és correcte *anar* + infinitiu quan indica una acció d'un futur immediat en un context de present. Per exemple, “Vaig a dir-t'ho perquè ho sàpigues” o “El concert va a començar”. En aquests casos, hem de recórrer a les formes de futur: “T'ho diré perquè ho sàpigues” o “El concert començarà ara mateix”. Aquesta perífrasi només es pot utilitzar quan fa referència al passat: “Ho anava a dir però vaig callar”.

Per expressar l'obligatorietat d'una acció tenim diverses maneres de fer-ho: *haver de* + infinitiu; *haver-se de* + infinitiu; *caldre* + infinitiu; *caldre* + *que* + subjuntiu; *ser necessari* + infinitiu o *ser necessari* + *que* + oració subordinada. Són totalment inacceptables les construccions “tenir que”, “haver-hi que” i “ser precis que”. És a dir, la frase “No hi ha que fer-ho”, la podem corregir per: “No s'ha de fer”, “No cal fer-ho (o “que ho facis”)”, “No és necessari fer-ho”. *

Capses d'experiència

Fa dos anys va néixer Boolino. Per als seus creadors, Sven Huber i Toni Montserrat, l'objectiu és *entusiasmar* la canalla perquè lleixin. Vull fer notar la derivada d'aquest entusiasme: que lleixin perquè així els augmentaran *directament* les possibilitats educatives i també les professionals.

Rendiments escolars i valors culturals més o menys certs o eteris, hi trobem un element de pragmatisme clar: si no llegeixes, no te'n surts igual de bé. I en el món digital tampoc: si no dominem les habilitats associades a la lectura (llegir, entendre, escriure, parlar), serem també uns analfabets digitals. Fa anys va caure a les meves mans un estudi sobre el foment lector als Estats Units. La meua sorpresa és que es referia no pas al que acostumem a sentir dels plans de lectura (escola, literatura, cultura...), sinó a les possibilitats d'èxit professional que aportava la lectura. *Convé* llegir i, sobretot, cal llegir, en seria la conclusió. I si a més t'atreveixes a lectures complexes i creatives –literatura–, no només guanyaràs en plaer intel·lectual, sinó també en millora lectora general i capacitat analítica. Tot avantatges. Calia que els estudiosos del MKT i de les ràtios de rendibilitat econòmica d'un país liberal i

sense preu fix ens diguessin que llegir és bo, imprescindible, llegir de tot, d'allò que precisem a la feina i també literatura.

Treballar amb infants, com fa Boolino (www.boolino.com), vol dir que s'ha de construir un hàbit. L'avantatge de l'hàbit és que perdura, és resistent a fallades i temptacions, i costa desempallegar-se'n. La pega és que demana esforç i paciència, però això es cura deixant de ser dròpols i posant-s'hi. No hi ha gaires secrets. Ara bé, prou difícil és que la canalla guanyi un hàbit si a aquest li neguem presència i prestigi que no siguin aureòlics i mai públics o socials. Per això la feina de Boolino és tant d'agrair, com la que s'acaben d'empescar i que volem recolzar des d'aquesta finestra: *My little book box*, una capsa amb un llibre a dins i més coses (www.mylittlebookbox.com).

La gràcia de la capsa és aquesta, que hi ha més coses que engrandeixen l'experiència lectora –el llibre + una guia per als pares i mares + activitats i treballs manuals– i, a més, una altra virtut que la reforça: es tracta d'una lectura en família, i això sí que reforça l'aprenentatge de l'hàbit. *

La capsa que ofereix Boolino per seduir els més petits cap a la lectura inclou retallables BOOLINO

Liberdrac

Liberdrac patrocina la Columna Digital. L'actualitat creativa, de lectura i de les llibreries vista amb ulleres digitals.

 Liberdrac

Liberdrac, la teva botiga de llibres digitals

www.liberdrac.cat

